

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 423.

105te Møde.

Tredagen den 21de Juni.

(Fortf.)

Ordføreren: Da Finantsministeren ikke er tilstede, saa troer jeg at burde gjøre opmærksom paa, at saaledes har han dog ikke udtrykt sig (Nei! Nei!). Finantsministeren sagde, dersom jeg mindes ret: at han slet ikke vilde gaae ind paa det Spørgsmaal, om Sagen skulde fremmes nu eller opsættes til en senere Tid, men, naar Valgene fremmedes nu, skulde Revisorerne finde al Anledning til Beskæftigelse og Understøttelse fra Finantsministerens Side, og det skulde være ham hjært, om de netop vilde beskæftige sig med de her omtalte Gjenstande, og for at dette saameget mere kunde skee, troede han, det vilde være godt, om der blev gjort den Tilføining, som Udvalget her har foreslaaet til det første Stykke, nemlig, at Revisorerne selv skulde udarbejde Forslag til den Instrux, som skal vejlede dem ved deres fremtidige Revisionsarbejde. Men, antage vi nu, at dette Revisionsarbejde skal komme til at begynde med nogenlunde Fuldstændighed fra October Maaned, omfattende nemlig just det Underlag, hvorpaa Regnskabet fra 1850 af skal bygges, saa er det vigtigt, at vi i October Maaned kunde komme til at tage Beslutning om denne Instrux, og derfor er det godt at vælge nu, for at kunne tilfredsstille det saa meget fornuftigt udtalte Ønske om, at de Mænd, som have beskæftiget sig med disse Gjenstande, og som have sat sig i nøie Forbindelse med Finantsministeren, selv skulde levere Momenterne til Instruxen.

C. S. Hansen: Jeg ønsker at gjøre en kort personlig Bemærkning.

Formanden: Rigsdagsmanden for Odense Amts 7de Valgfreds har Ordet.

C. S. Hansen: Jeg skulde formene, at der i hvad den ærede Ordfører nu udtalte lig-

ger en Retfærdiggjørelse for den yttrede Formening af mig, at det var Finantsministeren hjært, at vi valgte Revisorerne strax (Nei! Nei!). Han udtalte sig idetmindste ikke derimod, og deri faae jeg en Indrømmelse.

Cultusministeren: Jeg troer at burde paa min fraværende Collegas Vegne erklære, at han vistnok ifølge sin Stilling som Finantsminister troer fuldkomment at maatte overlade til Rigsdagen, naar den vil udøve sin Ret til at vælge Revisorer, og at han troer, at det fuldkomment ligger udenfor hans Sphære enten at tilskynde eller at holde tilbage i saa Henseende. Han har udtalt, hvad han troede at maatte udtale, at, naar Revisorerne vare valgte, vilde han komme dem imøde med al mulig Beredvillighed. Dertil har han indskrænket sig, og jeg troer ikke, man er berettiget til at paaberaabe sig hans Uttringer hverken i den ene eller i den anden Retning.

Winther: For at berigtige den Misforstaaelse af en tidligere Uttring af mig, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (David) har været i, at jeg skulde have meent, at de, der ikke vilde stemme for Udnævnelser af Revisorer nu strax, ikke ønske nogen grundig Undersøgelse af Pensionsvæsenet, maa jeg bemærke, at min Uttring i det Bessentlige gik ud paa, at de, der ønskede en grundig Undersøgelse, som skulde bringe det til en Redfættelse af Pensionsudgiften allerede i det næste Finantsbudget, maatte stemme for, at Revisorerne allerede nu bleve udnævnte.

Barfod: Jeg kan ikke nægte, at det i høi Grad har forundret mig at høre Landstinget saa ofte paaberaabt, efterat jeg troede, at det fra alle Sider var indrømmet, at vi her i Folkethinget saa lidet som muligt skulde omtale Landstingets Beslutninger og støtte os paa dem. Det forekommer mig, at der i den Anledning tilstrækkeligt er fremhævet, at man derved let kunde falde til en Kritik over det andet Thing, som man